

gunnar ekelöf

insjöhöst

hjärtat hänger under lampan myrtenkvistarna trivs i ljuset
många nätter många silverlyktor många nattfjärilar många händer
som sträcker sina skuggor mot fönstret och spårlöst fladdrar bort
genom minnets skog av slingerväxter under lampans bleka kön
i kvällarnas långa fågeltystnad svingar syrsorna sina osynliga saxar
över gräset utanför fönstret och sjunger sig in i din hemläng-
tan men vägen går vidare genom skymningen och försvinner
i skogsbrynet där allt är tyst

- i kvällarnas grå fågeltystnad då solnedgångens timme sakta kryper över marken och rödögda blommor samlas vid bäcken som tanklöst flyter genom minnets skog av slingerväxter under solens bleka sken
- i fjärran öppnar sig skogen för havet och minnet broderar böljornas fransar medan vinden blåser ut de döda ensamhetsklockornas själar över havet mot omätta tidrymder och omätliga ögonblick som hungern föder fram ur intet, år efter år samma öde för alla
- i kvällarnas långa fågelskymning klingar din evighetslängtan i mellanrummet mellan klockans slag och syrsorna sjunger sakta in sitt vainsinne bland böckernas blad medan din tankes nattfjäril oroligt fladdrar av och an under lampans bleka kön

